

SIMPOSIO: LA TIERRA NUESTRO HOGAR	SIMPOSI: LA TERRA NOSTRA LLAR
<p data-bbox="400 506 564 544" style="text-align: center;"><i>Declaración</i></p> <p data-bbox="124 589 804 768">La Comisión Diocesana 'Justicia y Paz' de la Archidiócesis de Valencia, tras el simposio titulado "La Tierra, nuestro Hogar" celebrado en Valencia los días 30 de noviembre y 1 de diciembre de 2007 da a conocer su reflexión en esta declaración:</p> <ol data-bbox="124 808 804 2045" style="list-style-type: none"><li data-bbox="124 808 804 1099">1. Dios, creador de todo cuanto existe y Padre nuestro, nos ha concedido la vida y el don de continuar su obra creadora otorgándonos el poder de la inteligencia para ejercer un dominio equilibrado sobre la tierra: sus paisajes, la diversidad biológica y de ecosistemas, el aire y el suelo, estableciendo así una relación ordenada entre el hombre y la creación <li data-bbox="124 1122 804 1301">2. Todos los hombres somos hijos suyos, somos hermanos, y todos por igual, de todos los lugares, de todas las etnias, de todas las clases y grupos sociales y de todos los tiempos tenemos derecho a disponer de los bienes de la tierra para nuestras necesidades. <li data-bbox="124 1323 804 1648">3. La evolución de la sociedad dio un paso decisivo en mil novecientos cuarenta y ocho con la proclamación de la Declaración Universal de los Derechos Humanos por las Naciones Unidas; supuso el reconocimiento civil de lo que desde el principio fue un mandato divino. Un paso más dio Juan Pablo II en su mensaje de la jornada de la paz de 1990 sugiriendo la integración del derecho a un medio ambiente seguro. <li data-bbox="124 1671 804 1850">4. Hoy, en pleno siglo XXI, siguen siendo lacerantes en muchos lugares situaciones generalizadas de injusticia social, de explotación y de hambre material y espiritual que son causa de la ruptura de la paz. <li data-bbox="124 1872 804 2045">5. Resulta incomprensible y profundamente inaceptable, que el hombre de hoy, civilizado y autosuficiente, abuse de los limitados recursos del planeta sobreexplotándolos llegando a privar del derecho a su disfrute a generaciones venideras	<p data-bbox="1114 506 1262 544" style="text-align: center;"><i>Declaració</i></p> <p data-bbox="847 589 1490 801">La Comissió Diocesana 'Justícia i Pau' de l'Arxidiòcesi de València, arran del simposi titulat "La Terra, la nostra Llar" celebrat a València els dies 30 de novembre i 1 de desembre a València dóna a conèixer la seua reflexió en aquesta declaració:</p> <ol data-bbox="836 842 1490 1984" style="list-style-type: none"><li data-bbox="836 842 1490 1088">1. Déu, creador de tot el que existix i Pare nostre, ens ha concedit la vida i el do de continuar la seua obra creadora atorgant-nos el poder de la intel·ligència per exercir un domini equilibrat sobre la terra: els seus paisatges, la diversitat biològica i d'ecosistmes, l'aire i el sòl, establint així una relació ordenada entre home i creació. <li data-bbox="836 1111 1490 1290">2. Tots els hòmens som fills seus, som germans, i tots per igual, de tots els llocs, de totes les ètnies, de totes les classes i grups socials i de tots els temps tenim dret a disposar dels béns de la terra per a les nostres necessitats. <li data-bbox="836 1312 1490 1626">3. L'evolució de la societat va donar un pas decisiu en mil nou-cents quaranta-huit amb la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans per les Nacions Unides; va suposar el reconeixement civil del que des del principi havia estat un manament diví. Un pas més va donar Joan Pau II al seu missatge de la jornada de la pau de 1990 suggerint la integració del dret a un medi ambient segur. <li data-bbox="836 1648 1490 1783">4. Hui, en ple segle XXI, continuen sent feridores en molts llocs situacions generalitzades d'injustícia social, d'explotació i de fam material i espiritual, que són causa de trencament de la pau. <li data-bbox="836 1805 1490 1984">5. Resulta incomprensible i profundament inacceptable, que l'home d'avui, civilitzat i autosuficient, abuse dels limitats recursos del planeta sobreexplotant-los, arribant a privar del dret al seu gaudi a generacions futures

Por todo ello:

1. Defendemos que es el respeto a la vida y en primer lugar a la dignidad humana la norma fundamental inspiradora de un sano progreso económico, industrial y científico. De ello se desprende el deber de las generaciones actuales de cuidarlo para legarlo a los hombres venideros en mejor estado, si cabe, que el recibido.

2. Ponemos de manifiesto que nuestro sistema económico y nuestro estilo de vida, irónicamente llamado del bienestar, alberga también injusticias, y entre ellas que es insostenible. Es un escándalo que un pequeño porcentaje de la población mundial consume sin freno recursos no renovables poniendo en peligro el bienestar o la subsistencia de futuras generaciones.

3. Denunciamos que el ritmo de consumo de la sociedad actual hiere de gravedad a la Creación, pues saturamos la atmósfera con gases perjudiciales para la vida, contaminamos los ríos, destruimos el paisaje, se nos queman los bosques, perdemos biodiversidad y generamos cantidades ingentes de residuos no recuperables.

4. Pedimos a todos los gobernantes y responsables de todas las administraciones públicas que, tomando conciencia de la preocupante situación adopten medidas paliativas urgentes para su reconducción. Rogamos a todas las personas de bien que, concienciados de lo ético de esta petición, se guíen por la austeridad, reduzcan proporcionalmente su consumo, reutilicen y reciclen cuanto puedan.

5. Conscientes de que para nosotros es ésta una exigencia que forma parte del compromiso cristiano, nos comprometemos a promover esta concienciación en nuestra sociedad y en la propia Iglesia con nuestra coherencia y nuestro testimonio, a seguir exigiendo a las instituciones y gobiernos un compromiso ético de cuidar el medio ambiente como es el plan de Dios sobre la creación.

Y tú, amigo que nos escuchas o nos lees, estás invitando a suscribirlo. Gracias.

Valencia a 1 de diciembre de 2007

Per tot això:

1. Defenem que és el respecte a la vida, i en primer lloc a la dignitat humana la norma fonamental inspiradora d'un progrés sa econòmic, industrial i científic. D'ell es despren el deure de les generacions actuals de cuidar-lo, per llegar-lo als homes veniders en millor estat, si cap, que el rebut.

2. Posem de manifest que el nostre sistema econòmic i el nostre estil de vida, irònicament anomenat de benestar, alberga també injustícies, i entre elles que és insostenible. És un escàndol que un xicotet percentatge de la població mundial consumeix sense fre recursos no renovables, posant en perill el benestar o la subsistència de futures generacions.

3. Denunciem que el ritme de consum de la societat actual ferix de gravetat la Creació, perquè saturem l'atmosfera amb gasos perjudicials per a la vida, contaminem els rius, destruïm el paisatge, se'ns cremen els boscos, perdem biodiversitat i generem quantitats ingents de residus no recuperables.

4. Demanem a tots els governants i responsables de totes les administracions públiques, que, prenent consciència de la preocupant situació adopten mesures pal·liatives urgents per a la seua reconducció. Preguem a totes les persones de bé que, conscienciats de l'ètic d'aquesta petició, es guíen per l'austeritat, reduïsquen proporcionalment el seu consum, reutilitzen i reciclen quant puguen.

5. Conscients que per a nosaltres és esta una exigència que forma part del compromís cristià amb la creació, ens comprometem a promoure esta concienciació a la nostra societat i a la pròpia Església amb la nostra coherència i el nostre testimoniatge, a continuar exigint a les institucions i governs un compromís ètic de cuidar el medi ambient com és el pla de Deu sobre la creació.

I tu, amic que ens escoltes o ens lliges, estàs invitat a subscriure-ho. Gràcies.

València a 1 de desembre de 2007